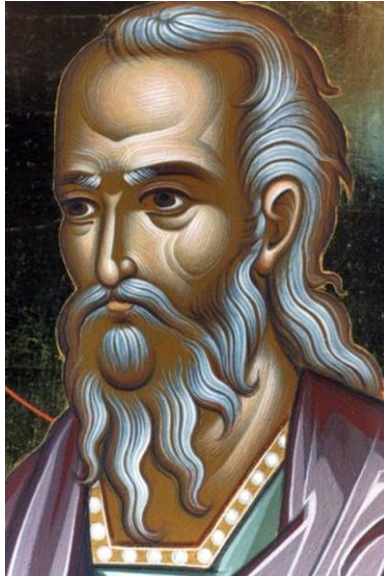

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Ημερομηνία Πανηγύρεως 13 Σεπτεμβρίου, Υμνογράφος Χ. Μπούσιας

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθηναίων ἐκβλάστημα, ἀνδρικῶ παραστήματι, Ἀριστείδη Μάρτυς ἐχθροῦ διέλυσας, τὴν σκοτομήνην καὶ Κύριον, Χριστὸν τὸν οἰκτίρμονα, ὠμολόγησας τρανώς, πορφυρώσας αἱμάτων σου θεῖοις χεύμασι, τὴν κλεινὴν τοῦ σοφοῦ Διονυσίου, ἅμα καὶ Ἱεροθέου χθόνα, ὀπλίτα τρισένδοξε.

Ἄνευδότη φρονήματι, ἐναθλῶν ἀξιάγαστε, τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καθυπέμεινας, τοὺς αἰκισμοὺς τὰ ραβδίσματα, βασάνων τὸ ἄμετρον, Ἀριστείδη εὐκλεές, καὶ ἀγχόνην ἐπάδυνον, ὅθεν ἤμβλυνας, τῶν δαιμόνων τὰ κέντρα καὶ ἀνῆλθες, στεφηφόρος πρὸς τῆς δόξης, τῆς ἀενάου σκηνώματα.

Ἀριστεῦ ἐννομώτατε, εὐψυχία κοσμούμενος, ἦνθισας ὡς κρίνον πανευδέστατον, ἐν τῷ λειμῶνι τῆς πίστεως, ὀσμὴν τὴν οὐράνιον, διαπνέον μυστικῶς, Ἀριστείδη φιλόσοφε, ρεῖθροις αἵματος, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου τὴν θεῖαν, καὶ δοξάζουσι ἀπαύστως, τὸν σὲ ἀξίως δοξάσαντα.

Τετρωμένος τῷ ἔρωτι, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος, πάντων τῶν ρεόντων σοφῶς ἠλόγησας, νοῖ τρισένδοξε κρεῖττονι, καὶ χαίρων διέδραμες τῆς ἀθλήσεως ὁδόν, καθελῶν τοῦ ἀλάστορος τὰ φρυάγματα, διὰ τοῦτο ὡς μάρτυρα γενναῖον, καὶ ἡμῶν μεσίτην θεῖον, πρὸς τὸν Χριστὸν σὲ γεραίρομεν.

Τῆ ἀγχόνῃ ἐτέλεσας, Ἀριστείδη τὸν βίον σου, ἅπασι κηρύττων Θεὸν τὸν Κύριον, εἶναι Χριστὸν τὸν φιλάγαθον, τὸν θέλοντα σώσασθαι γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, φιλοσόφων διδάσκαλε καὶ ὑπόδειγμα, ἀθλητῶν διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τοῖς ὕμνων, εὐφήμοις ἄνθεσι στέφομεν.

Μαθητῆς εὐπειθέστατος, Ἀριστείδη γενόμενος, τοῦ Διονυσίου τοῦ οὐρανόφρονος, τοῦ Ἀθηναίων κοσμήσαντος, τὸ ἄστυ τὸ ἔνδοξον, καὶ τοῦ ἱεροπρεποῦς θείου Ἱεροθέου, νοῦν τὸν σὸν ὕψωσας ὀλοτρόπῳ ἐφέσει πρὸς τὸν Κτίστην, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν σὸν αἷμα, προθύμως Μάρτυς ἐξέχεας.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β΄.

Νομίμως ἀγωνισάμενος ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, καὶ ἀριστεύσας ἐν τῷ σκάμματι τῆς ἀθλήσεως, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ τυραννικὴν ἐξεφάλισας μανίαν, Ἀριστείδη πολυάθλε, ἐνδυσάμενος γὰρ τῆν πανοπλίαν τῆς χάριτος, ὀπλίτης ἀκραιφνῆς καὶ πανάριστος εδείχθη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, δραμῶν πρὸς τὴν ἀγχόνην γηθόμενος ὡς εἰς δεῖπνον ἑόρτιον, καὶ νῦν τὸν ἀμάραντον στέφανον τῆς οὐρανοῦ βασιλείας ἀναδησάμενος, καὶ παρρησίαν ἔχων τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀπαύστως ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τις μὴ μακαρίσει σε...

Εἷσδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Μγ΄ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποίησω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ΄. 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄνηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἔαντοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ε΄. 15-23 & ΣΤ΄, 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήγεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήγεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνέτε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΛΙΤΗ. Ἦχος Α΄.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Παμβασιλέως ἀήττητος, Ἀριστείδη τρισένδοξε, τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἀξίως ἀπειληφας, ἐνδυθείς γὰρ θώρακα τῆς πίστεως ἄτρωτον εὐθαρσῶς Χριστὸν ὡς Θεὸν ὠμολόγησας πρὸ τυραννικοῦ καὶ παρανόμου βήματος, καὶ ποικίλως δοκιμασθείς ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ χάριν εὔρεις παρὰ τοῦ Κυρίου πρεσβεῦειν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Ἀγάπη θεῖα καλλωπιζόμενος καὶ εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρούμενος, πρὸς ἀγχόνην ἀνδρικῶς ἐχώρησας, Ἀριστείδη θεσπέσιε. Καὶ ἀνδρειοφρόνῳ γνώμῃ τὴν τῶν εἰδώλων διελέγξας πενίαν καλῶς ὠμολόγησας τὸν Κύριον τυθείς ὡς ἀμνὸς πίστεως ἁμωμος, ἀλλ' ὡς Μάρτυς ἀλκίφρων καὶ κληρονόμος τῶν αἰωνίων ἐπάθλων πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Ἦχος γ΄.

Τοῖς λόγοις τοῦ Διονυσίου, καὶ Ἱεροθέου πειθόμενος, τῆς χάριτος γέγονας δοχεῖον πολύτιμον, Ἀριστείδη Ἀθηνῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀνδρικῶς γὰρ ἀγωνισάμενος, τὸν ἀρχαῖον περνηστὴν κατηγωνίσω, καὶ νίκης τρόπαια ἐδέξω παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Σωτήρος Χριστοῦ, ἀνακεκαλυμμένως οὖν νῦν ὄρων Αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα μὴ παύσῃ ἱκετεῦον ὑπὲρ τῶν τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου θειότατε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τῆ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ δυνάμει ἀθλητικοῖς ἀγῶσι διέλαμψας Ἀριστείδη Μάρτυς πανεύφημε, ἀκαταπλήκτῳ σου γὰρ ψυχῇ ὡς ἀστήρ ἑωθινός, τὴν ἀγλὴν τῆς εἰδωλομανίας πίστει διέλυσας, ἀλλ' ὡς ἐν πᾶσι δοξάσας Χριστὸν τὸν Ἐσταυρωμένον Κύριον πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνους τοὺς δούλους σου φύλαττε...

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὡ του παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς, Ἀριστείδη ἔνδοξε, γόνε κλεινὴ Ἀθηνῶν, ἱερώτατον τέμενος, τῆς πρὸς τὸν Παντάνακτα, ἐποφθεῖς ἀγαπήσεως, ἀκαταπλήκτῳ ψυχῇ ὑπήνεγκας, βασάνων πλήθος, αἰκίας μάστιγας καὶ πολυώδυνον, δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπὲρ Χριστοῦ, Τοῦ σὲ κραταιώσαντος ἐν τοῖς παλαιύμασι.

Στ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχες μου καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Μάρτυς, Ἀριστείδη εὐψυχε, ὥσπερ Χριστοῦ ἐκλεκτόν, ἐνιαύσιον σφάγιον, σεαυτὸν παρέδωκας πρὸς ἀγχόνην ἐπώδυνον, ὅθεν τελέσας καλῶς τὸν δρόμον σου, πρὸς ἀθανάτους λήξεις ἀνέδραμες, καὶ ὀμηγύρεως, τῶν Ἁγίων ἔτυχες ἐν οὐρανοῖς, στέφος κομισάμενος αἰωνιότητος.

Στ.: Καὶ ἔστησε ἐπὶ πέτρα τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. Μάρτυς, Ἀριστείδη ἔνθεε, ὑποστηρίζων στερρῶς, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐπώνυμον, καὶ θεόφρον πλήρωμα τὸ δεινῶς διωκόμενον, σαυτὸν προθύμως βασάνοις ἔδωκας, καὶ τοὺς σοὺς ὄμβρους αἱμάτων ἔκχεας, νῦν δὲ τῷ βήματι, χαίρων παριστάμενος τοῦ Λυτρωτοῦ, πρέσβευε δοθῆναι μοι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Ταῖς ἀκτῖσι τοῦ τρισμακαρίστου Σταυροῦ πυρσευόμενος ἀθλητικᾶς ἐπεδείξω ἀριστείας Ἀριστείδη φωτόλαμπρε. Καὶ καρτερόψυχος δεχθεὶς ἐν τοῖς παθήμασι, τὸ σὸν αἷμα προσήγαγες ὀλοκάρπωμα θυσίας τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης. Μάρτυς ἀήττητε, Αὐτὸν ἰκέτευε τῇ τοῦ ζωοπαρόχου Σταυροῦ δυνάμει σκεδάσαι τῶν παθῶν ἡμῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε...

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. Α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Χριστῷ προσηνέχθης θυσία ἄμωμος, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον αἰωρηθεὶς ἀπηγῶς, ἐν ἀγχόνῃ Ἀριστείδη γενναιότατε, γόνε κλεινῆ τῶν Ἀθηνῶν καὶ φιλόσοφε σεπτέ, διό σε νῦν εὐφημοῦντες, φωναῖς εὐήχοις βοῶμεν· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Προλάμπει τοῦ Σταυροῦ, τῆς ὑψώσεως Μάρτυς, ἡ μνήμη σου φαιδρῶς Ἀριστείδη καὶ πάντας, πρὸς αἶνον εὐφρόσυνον συγκαλεῖ τοῦ Παντάνακτος, χεῖρας τείναντος τῷ τοῦ Σταυροῦ θεῖῳ Ξύλῳ, καὶ ἐν σκάμμασι σὲ κραταιώσαντος Μάρτυς, ἀνδρείας κειμήλιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὸ Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ᾧ ὁ Λυτρωτῆς, τὰς παλάμας ἀπλώσας, τὸ κράτος ἐπάτησε τοῦ θανάτου καὶ ἔσωσεν, ἅπαν βρότειον, ἀπολωλὸς ἡμῶν γένος, μεγαλύνομεν, τὸν ἐν αὐτῷ ταννυθέντα, φιλόανθρωπον Κύριον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Πόνους ἀθλήσεως, Πάτερ ἠρίστευσας, καὶ κατετρόπωσας, ἀπίστων φάλαγγας, ὁμολογήσας σθεναρῶς τὸν Κύριον τῶν ἀπάντων, ὅθεν οὐρανίων σε, δωρεῶν κατηξίωσεν, ὃ σὲ δείξας ἄτρωτον ἀθλητὴν ἐν τοῖς σκάμμασιν, ᾧ πρέσβευε κλεινὴ Ἀριστείδη, δοῦναι ἡμῖν παισμάτων λύσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σταυρὸν τὸν τίμιον, καὶ ὑπερύμνητον, τὸν ἀνυψούμενον, εἰς ἀγαλλίασιν βροτῶν ἢ κτίσις εὐλαβῶς γεραίρει, προεορτίως θείοις μελωδήμασι, καὶ δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν καταδεξάμενον δι' ἡμᾶς ὡς κατάδικον ἀπλῶσαι, ἐπὶ Ξύλου τὰς χεῖρας, μόνον Ἐσταυρωμένον Λόγον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὅφιν τὸν ἀρχέκακον, κατηγώνισω, Ἀριστείδη πάνσοφε, ἀνδραγαθήσας εὐσεβῶς, καὶ νίκης κότινον εἴληφας, παρὰ Κυρίου, ὡς Μάρτυς πανάριστος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τοῦ Σταυροῦ Σου Κύριε, τὸν ζωηφόρον, ξύλον καὶ πανάγιον ἀναδησόμεθα ψαλμοῖς, βοῶντες · Χαῖρε σεβάσμιε, Σταυρὲ τοῦ κόσμου, σωτήριον σύμβολον.

Τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέρδος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στ.: Περφτυεμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβεΐαις...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσενεχθεὶς ὡς θῦμα τέλειον, καὶ ἱερεῖον ἀμόμητον Χριστῷ τῷ Παντάνακτι ἠθλησας ὡς ἄσαρκος ὀπλίτα Ἀριστείδη θεοδόξαστε. Κοινωνὸς οὖν γενόμενος τῶν παθημάτων Αὐτοῦ, Ἀθηναίων ὠράϊσμα, καὶ

τῆς βασιλείας Αὐτοῦ ἀξιωθεῖς πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ κανόνες· τῶν Ἐγκαινίων καὶ ὁ Προεόρτιος ἐκ τοῦ Μηναιίου· καὶ τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἐΰψυχον Μάρτυρα Ἀριστείδην γεραίρω. Χ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐλέησον Κύριε τὸν ὑπεράθλιον δοῦλόν σου, καὶ λόγους μοι δώρησαι τοῦ ἀνυμνῆσαι φαιδρῶς, τὰ παλαίσματα, τοῦ θεοῦ Ἀριστείδου, ὀπλίτου τῆς πίστεως πάνυ ἀλκίφρονος.
Ἐπίσταντο ὡραΐσας τὴν Ἐκκλησίαν ἀγῶσί σου, καὶ χθόνα ἡγίασας τῶν Ἀθηνῶν ὄχετοῖς, τῶν αἱμάτων σου, τρισμακάρα Ἀριστείδη, βραβεῖα δεξάμενος αἰωνιότητος.

Ψαλμοῖς καταστέφομεν τὴν παναοίδιμον μνήμην σου, καὶ ἄσμασι μέλομεν τὴν τῶν σῶν πόνων πληθύν, δι' ὧν ἔθραυσας, ἰσχὺν τοῦ παλαιμναίου, φιλόσοφε πάντιμε πίστεως ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ἦμεῖν δεῖ σε Ἄχραντε Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, παλάτιον ἔμψυχον τοῦ παναγάθου Θεοῦ, καὶ ἐν ἄσμασι, δαβιτικῶς σὲ μέλπειν, τὴν γάλακτι θρέψασαν τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Χορεύει σὺν τάξεσι Ἀγγέλων, περὶ τὸν Παντάνακτα Θεόν, ὡς Μάρτυς καρτερότατος, καὶ ἔνθεος φιλόσοφος, κατηξιώθης ἄριστε, χριστιανῶν ἔμπνουν στήριγμα.

Ὅδον τῆς ἀθλήσεως ἀνύσας, γηθόμενος ἤνεγκας στερῶς, βασάνων τὸ ἐπώδυνον, καὶ αἰκισμῶν τὸ ἄμετρον, σοφῶς ἀποσκοπούμενος, πρὸς δόξαν ὄντως τὴν ἄπονον.

Νικήσας σαρκός σου τὰς ὀρέξεις, καὶ πάσας βουλάς τοῦ δυσμενοῦς, σπαράξας ὡς ἀήττητος, Χριστοῦ ὀπλίτης ἠθλήσας, καὶ δάφνης στέφος εἴληφας, ὡς Ἀριστείδη ἀμάραντον.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου ὁ μόνος, ὑπάρχων πῦρ Ἅγιος Θεός, ἐκ σοῦ ἐτέχθη Πάναγνε, Θεόνυμφε Παντάνασσα, καὶ πρόξενον ἐποίησε, σὲ τῆς μερόπων θεώσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν ὡμολόγησας, ἐν ταῖς Ἀθήναις λαμπρῶς, καὶ ἠθλήσας ἄριστα τοῦ παμβεβήλου βουλάς, πατάξας στερῶτατα, ὅθεν καὶ περατώσας, δι' ἀγχόνης σὸν βίον, στέφανον ἐξεδρέψω, Ἀριστείδη γενναῖε, τῆς δόξης τῆς ἀφάτου χρυσοῦν καὶ πολυτίμητον.

Δόξα. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ῥδὴν προεόρτιον, τῷ τοῦ Κυρίου Σταυρῷ, χοροὶ εὐσεβόφρονες ἐν κατανύξει ψυχῆς, πιστῶς ἀναμέλψωμεν, χεῖρας γὰρ ὁ Δεσπότης, ἐπὶ τούτου ἀπλώσας, ἤνωσε διεστῶτα τὰ τὸ πρὶν καὶ τῷ κόσμῳ, ἐδώρησεν ὡς μόνος Θεός, βίον αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων. Ὅμοιον.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια...

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀποήτως ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἰησοῦ ὡμολόγησας, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην φιλοσόφως κατήσχυνας, διὸ καὶ χαίρων βασάνους καθυπέμεινας, γενναιοτάτα, ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκτύπωμα.

Ῥάβδω τῶν σῶν διδασκάλων διδαγμάτων ἐστήριξας, σεαυτὸν τῇ πίστει Μάρτυς Ἀριστείδη καὶ πέφηνας, ἐναθλουμένων ἀκρότης ὑποτύπωσις, κρατερότητος, καὶ εὐψυχίας ὑπόδειγμα.

Τοῖς σοῖς χεύμασι Μαρτύρων Ἀριστείδη παμμέγιστε, τῆς εἰδώλων πλάνης ἔσβεσας τὴν φλόγα καὶ ὤμβρησας, δρόσον τὴν θεῖαν τὴν πάντων κατευφραίνουσαν, τῶν τιμώντων σε, τὰς διανοίας ἐκάστοτε. Θεοτοκίον.

Ἐπερὺμητε Παρθένε ἡ τὸν Ὑψιστον τέξασα, ὕψωσον καρδίας τῶν ὕμνολογούντων σε πάντοτε, πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν θεῖαν καὶ κατεύθυνον, τοὺς τιμῶντάς σε, πρὸς τὴν ἀγήρω λαμπρότητα.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥημάτων ἠλόγησας, τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἄφρονος ἄρχοντος, θεόφρον Ἀριστείδη, ἐκπειρωμένου σε ἀποστῆσαι κακῶς, ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῆσαι ἄνομον σὲ διώκτην τῆς πίστεως.

Ἀγῶσιν ἀθλήσεως νομίμοις, διεσκορπίσας πάσας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς φληναφίας καὶ θεοσόφως ὑπεραμύνθησιν σεπτῶν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀληθειῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρητε, Ἀριστείδη γηθόμενος.

Αἱμάτων ῤανίσι σου, τὸν βόρβορον ἀπέπλυνας, τῆς εἰδώλων πλάνης ἐν Ἀθήναις διακηρύττων ἀκαταπλήκτω ψυχῇ, τὴν ἄμωμον πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ ἔπαθες, Ἀριστείδη γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥαθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας Ἄχραντε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ δεδοξασμένη, ἐκδυσωπῶ σε τῆς ἀκηδίας ἀγλύν, ἀπέλασον τάχος ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πολίτην δεῖξόν με, κοινωνίας τοῦ τόκου σου.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ἰδὼν, ψυχῆς σου τὸ εὔτονον, προστάττει ὁ τῆς πλάνης ἀκόλουθος θάνατον δοῦναί σοι, φρικτὸν Μαρτύρων πανάριστε, ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις, ἐν αἷς ἐβλάστησας.

Σοφία, ἦν σοι ἐδώρησε Χριστός, ὁ ὑπέραγαθος Κύριος ἀσόφους ἔδειξας, τοὺς παρανόμως σε κρίνοντας, ἀθέους Ἀριστείδη κλυτὴ φιλόσοφε.

Τὴν θεῖαν, μνήμην σου σέβοντες, τιμῶμεν τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνάς σου, οὔσπερ γηθόμενος, ὑπὲρ τοῦ Κτίσαντος ἠνεγκας, τρισμάκαρ Ἀριστείδη, Μαρτύρων πρότυπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλάμπας, ὁ ζωοπάροχος, καὶ κόσμου φωτοδότης Μητρόθεε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς πανσέπτου νηδύος σου, τοὺς ἐν σκιῇ θανάτου κειμένους ἠύγασεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀκαταπλήκτω ἐναθλήσας καρδία, ἐν ταῖς Ἀθήναις Ἀριστείδη στερῆρόφρον, κατέβαλες τὸν δόλιον Βελίαν σαφῶς, καὶ Μαρτύρων τάγμασι χαίρων συνηριθμήθησιν, μαθητὰ περιδοξε, τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου, ἅμα τοῦ κλεινοῦ Ἱεροθέου, φιλόσοφε ἔνθεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου βαστάζων ἐν σώματι, καὶ ἀπαρνησάμενος πᾶν ῤέον καὶ πρόσκαιρον, πρὸς μαρτυρικὰ ἐχώρησας σκάμματα, ὀπλῖτα περιδοξε. Σὺ γὰρ ὑπεραμυνόμενος τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ, καὶ

ὑπὸ θεοῦ ἔρωτος τιτρωσκόμενος, εὐτόλμως ἐκήρυξας τὸ πάντιμον τοῦ Κυρίου ὄνομα, ἀνηφῶν βασάνους καὶ θάνατον. Τελέσας οὖν δι' ἀγχόνης καλῶς τὸν ἀγῶνά σου ἐν Ἀθήναις, καὶ τῶν οὐρανίων θαλάμων πολίτης γενόμενος, αἰεὶ δυσώπει διδόναι ἡμῖν τὸ ἄμετρον ἔλεος, Ἀριστείδη φιλόσοφε ἔνθεε.

Συναξάριον.

Τῆς ΠΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Ἀριστείδου.

Ἀριστεύς ὀφθεις Ἀθλητῶν Ἀριστείδη,

Κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπορφύρωσας χθόνα.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος φιλόσοφος ἐνδόξου γένους καὶ ἤθλησεν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐπὶ Ἀνδριανοῦ τῷ 120 μ. Χ. Ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου καὶ τοῦ Ἱεροθέου, μυηθεὶς ὑπ' αὐτῶν τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείᾳ. Ὑπεραμυνόμενος τῶν διωκομένων χριστιανῶν, συνέγραψεν ἀπολογία, ἣν ἀπέστειλε τῷ Ἀνδριανῷ. Κηρύττων παρῶρησίᾳ τὸν Κύριον, ὑπεβλήθη εἰς πλῆθος βασάνων καὶ ἐτελείωσε δι' ἀγχόνης τὸ μαρτύριον κρεμασθεὶς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Αναστάσεως.

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,
ἐγκαινίοις σοι τὸν τάφον τιμᾷ Λόγε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιε ἐξάγεις,

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἐθνῶν Χριστέ μου.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν, ὃς βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ, τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνεληλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγχειρίζει, ἣν εὐρῶν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντα ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα Δημήτριον πανοικί τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα, ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στράτωνος, Σελεύκου, Μακροβίου, Γορδιανοῦ, Ζωτικοῦ, Ἡλεί, Λουκιανοῦ καὶ Οὐαλεριανοῦ.

Ἐπῆρξεν ἄθλος ἢ θάλασσα καὶ τάφος,

Σεραπίωνι, Κρονίδῃ, Λεοντίῳ.

Τὸν Γορδιανόν, καὶ Σέλευκον θηρίοις,

Οἱ θηριώδεις ἐκδιδοῦσιν ἀγρίοις.

Ὁ Μακρόβιος τὸν μακρὸν ποθῶν βίον

Θηρῶν ὁδοῦσι τὸν βραχὺν λείπει βίον.

Οὐαλλέριος ἐκ πόθου τῶν Μαρτύρων,

Θνήσκει πρὸς αὐτῷ τῷ τάφῳ τῶν Μαρτύρων.

Κέδροις ὁ Μάρτυς προσδεθείς Στράτων δύο,

Εἷς ὧν τὸ σῶμα δείκνυται μέρη δύο.

Σὺν Λουκιανῷ Ζωτικὸν στέφους ἔρωσ,

ἔρᾳ ἐποίει καὶ στεφανοῦντος ξφφους.

Λύπη παρῆλθεν ὁ πρὶν Ἡλεὶ τὸν βίον,

Ἡλεὶ δὲ Μάρτυς οὖν χαρᾷ θνήσκει ξίφει

Ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμπαντος, ἐπίστευσαν δι' αὐτὸν Λεόντιος καὶ Σεραπίων. Ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός. Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ ὁ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος, καὶ

Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ πλείστας βασάνους δεθέντες, χεῖρας καὶ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπεβρίφθησαν, καὶ τὰ τούτων λείψανα διὰ ξηρᾶ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖ σε ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορὰ ἐξετέθησαν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν Ἅγιον Στράτωνα, ἑκατέρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσέδρασε, καὶ ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἅγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ζωτικός, Ἡλεί, καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομέαν πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἁγίων θρηνῶν ἐτελειώθη. Ἦθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ ἐν τῇ Ἀγρῆ τῆς Βιθυνίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
Ῥαγεῖς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ σαρκίου,
Πρὸς ἀβραγαῆ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, τοῦ ἐκ Καλαμῶν μὲν τῆς Πελοποννήσου καταγομένου, ἐν δὲ τῇ κατ' Ἄθω Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσκήσαντος, καὶ ὁσίου κοιμηθέντος ἐν ἔτει 1745.
Ἱερόθεε ἱερός Θεῷ ὥφθης,
Κτείνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς κειμένης ἐν τῇ Ἰ. Μ. Ῥοβελίστης Ἄρτης.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΩΙΔ' Η Ζ' . ΟΥΚ ἘΛΑΤΡΕΥΣΑ

Ἰθύνόμενος τῷ φόβῳ τοῦ Παντάνακτος τοὺς τῆς ἀθλήσεως ὑπῆλθες πόνους στερρώως καὶ χαίρων ἐσκήνωσας ἐν ταῖς λαμπρότησι, θεοστήρικτε, ὦ Ἀριστείδη ἀγκαλε, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων.

Δέλτοις πίστεως ὡς ἀθλητῆς ἐγγέγραψαι πανευλαβέστατος γράμμασιν ὄντως χρυσοῖς, μαρτύρων ἀγλαΐσμα καὶ ἀκροθίνιον τῶν ἐν σκάμμασιν ὁμολογούντων Κύριον ἐν πολλῇ τῇ παρῤῥησίᾳ.

Ἡ σὴ πάντιμος ἡμέρα τῆς ἀθλήσεως πᾶσιν ἐπέφανε τοῖς εὐσεβέσι βολαῖς τῶν θείων ἀγώνων σου ἀγλὺν ἐλαύνουσα πόνων, θλίψεων καὶ ζόφου κατακρίσεως, Ἀριστείδη γενναιόφρον.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Νύμφη ἄφθορε τοῦ οὐρανοῦ Ἄνακτος, τὴν μολυνθεῖσάν μου ψυχὴν πολλοῖς πειρασμοῖς καὶ πταισμάσι καθαρὸν τοῖς τοῦ ἐλέους σου ρείθοις, ὅπως σὲ ὑμολογῶ, Παντάνασσα, εὐσχημόνως εἰς αἰῶνας.

ΩΙΔ' Η Η' . ΠΑΪΔΑΣ ΕΥΆΓΕ

Γνώμη ἀηττήτω καὶ ἐνθέῳ σπουδῇ, Ἀριστείδη γενναιότατε, ἔδραμες πρὸς σκάμματα γεραρᾶς ἀθλήσεως λαμβάνων θεῖαν δύναμιν τὴν σὲ κρατύνουσαν ἐξ ὕψους, Ἀθηναίων ὠραῖον ἄνθος, τὸ μυρίζον τὰς τῶν πιστῶν καρδίας.

Ἐχων πρὸς τὸν Κτίστην παρῤῥησίαν ὑπὲρ τῶν τιμώντων σοῦ τὴν ἀθλησιν ἐκδυσώπει, ἄλκιμε μάρτυς, ὡς ἀπτόητος χριστεπωνύμου τάγματος θερμὸς ὑπέρμαχος τοῦ ἐκ τῶν διωγμῶν τρυχομένου καὶ τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος θεόπνους.

Ῥήσσει τοῦ Ἀρεοπαγίτου καὶ Ἱεροθέου τοῦ θεόφρονος πειθαρχῶν τὰ ἄνομα ἀπηρνήσω εἶδωλα καὶ εὐσεβείας γέγονας σεπτὸν κειμήλιον, φιλόσοφε κλεινέ, Ἀριστείδη· ὅθεν καὶ μαρτύρων διώδευσας τὰς τρίβους.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ἄγραντε, Κυρία Θεοτόκε, ζωὴν ἀφθαρσίας ἢ κυήσασα, ζώωσόν με, δέομαι, τὸν νῦν καταφεύγοντα ταῖς σαῖς θερμαῖς δεήσσει καὶ ἀνακράζοντα· ἐλέους ἀναβλύσασα φρέαρ, δός μοι σωτηρίας πιεῖν τὸ ὕδωρ, Κόρη.

ΩΙΔ'Η Θ' . ἌΠΙΑΣ ΓΗΓΕΝΗΣ

Ἴσχυσας ἐλεῖν ἀπάτην τὴν ἄθεον ἐν τοῦ Παντάνακτος τῇ δυνάμει, ὄλβιε, καὶ μαρτυρίου στέφανον δράξασθαι· διὸ τὰ σὰ παλαίσματα τιμῶντες κράζομεν· ἐν μάχαις, κραταιὲ Ἀριστείδη, δίδαξόν με πᾶσαν αἰρεῖν ἰσχὺν τοῦ πλάνου.

Ῥώμη τοῦ Χριστοῦ, σεμνέ, δυναμούμενος τὴν τοῦ ἀλάστορος δύναμιν ἐφαύλισας καὶ ἀριστεύσας ἐν τοῖς παλαίσμασι πρὸς τὴν ἀγχόνην ἔδραμες χαίρων ὡς ἔλαφος διψῶσα, Ἀριστείδη γενναῖε, ἐπὶ τὰς ὑδάτων πηγὰς τὰς ἀειρρόους.

Ὠφθης ἐν δεινοῖς λειμῶν καρτερότητος καὶ ῥόδον εὐσομον εὐψυχίας, ἄγιε, τῶν Ἀθηναίων τερπνὸν ὀσφράδιον εὐωδιάζον ἅπαντας ὀσμαῖς ἀνδρείας σου· διὸ σε, Ἀριστείδη, τιμῶντες τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην αἰτούμεθα λιτάς σου.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Χαῖρε Μαριάμ, Ὑγίστου ἀνάκτορον περικαλλέστατον, χαῖρε, θρόνε πάνσεπτε καὶ φωτοβόλε τοῦ Παντοκράτορος, χαῖρε χρυσοῦν διάδημα καὶ σκῆπτρον, Ἄνασσα τοῦ κτίσαντος τὸ σύμπαν Υἱοῦ σου καὶ Παμβασιλέως, βοῶμέν σοι ἐκθύμως.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. ἮΧΟΣ Γ' . Ὁ Οὐρανὸν ταῖς ἄστροι

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ ὑπήλθες τὸ μαρτυρικὸν σκάμμα, κλεινέ Ἀριστείδη, περιχαρῶς καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἥσχυνας τάχος· διὸ σε ὕμνοις τιμῶμεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ. ὍΜΟΙΟΝ.

Ἀπολλυμένων μορία καὶ σωζομένων ἢ ἰσχύς, Σταυρὲ Κυρίου, ὑπάρχεις, στῦλε πάντων τῶν πιστῶν· σὲ γὰρ ἠγίασεν ὄμβροις αἱμάτων ὁ Ζωοδότης.

Εἰς τοὺς ἀΐνοις. ἮΧΟΣ Α' . τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Διονυσίου τοῦ θείου καὶ τοῦ θεόφρονος Ἱεροθέου λόγοις τοῖς σοφοῖς, Ἀριστείδη, πειθόμενος ἐγένου τῆς ἀρετῆς τιμαλφὲς ἐνδιαίτημα καὶ ἀληθοῦς εὐσεβείας ὑπογραμμός, Ἀθηναίων ἐγκαλλώπισμα.

Χριστιανῶν τρυχομένων ἔνθεον στήριγμα ἐπόφθης, Ἀριστείδη, καλλιμάρτυς γενναῖε, καὶ κῆρυξ διαπρύσιος τῆς σεπτῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως· διὸ σὲ πάντες, φιλόσοφε εὐκλεές, ἐν ὠδαῖς εὐσήμοις μέλομεν.

Τοῖς τῶν ἰχώρων σου ὄμβροις χθόνα κατήρδευσας τῆς σῆς κλεινῆς πατρίδος καὶ ἐμάρανας πλάνης ἀκάνθας καὶ τριβόλους τὰς ζοφεράς, Ἀριστείδη θεσπέσιε· διὸ καὶ χαίρων ἐτέλεσας βιοτὴν ἐν ἀγχόνῃ τὴν σὴν βρότειον.

Τῆς ἀφθαρσίας τῷ στέφει καλλωπιζόμενος ὡς ἀθλητῆς Κυρίου, Ἀριστείδη ἄλκιφρον, ἀπαύστως ἐκδυσώπει τὸν Λυτρωτὴν ἐκλυτροῦσθαι τοὺς μέλλοντας ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τὴν μνήμην σου ἐκ δεινῶν, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

ΔΟΞΑ. ἮΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

Τῷ φωτὶ τῆς πίστεως καταλαμπόμενος τέκνον τοῦ αἰδίου φωτὸς ἀνεδείχθης, Ἀριστείδη παμμακάριστε· τὸν γὰρ καλὸν ἀγῶνα δι' ἀγχόνης τελέσας τὸν παμβέβηλον βασιλέα τοῦ σκότους καθεῖλες ἀθλητικῇ ἐνστάσει· ἀλλ' ὡς ἔχων παρῆρσιαν πρὸς Θεόν, Ἀθηναίων θησαύρισμα, πρέσβευε εἰρήνην δωρήσασθαι τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

ΚΑὶ ΝΥῆ. ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ ΤΟΥ ἮΧΟΥ Ἦ ΤΗΣ ἙΟΡΤΗΣ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑὶ ἈΠΟΛΥΣΙΣ.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ὥδή.

Ἀπόστολος (Τιμ. β' 110)

Εὐαγγέλιον (Ματθ. Ι' 32-33, 37-38, ιθ' 28-30)

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Ἦφθης ἐν τῷ σκάμματι ἀριστεύς ὄμβροισ πορφυρώσας τοῖς σοῖς χθόνα τῶν Ἀθηνῶν, μάρτυς Ἀριστείδη, καὶ πίστιν τὴν ἁγίαν ἐκράτυνας· διόπερ ὕμνοις σὲ μέλομεν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Ἀθηνῶν τὸν εὐθαλέστατον γόνον, καὶ ἄνθος εὖοσμον Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁδομαῖς τὸν καθηδύναντα ἀνδρείας ψυχῆς, εὐσεβῶν ὁμήγυριν εὐφημήσωμεν πόθῳ, Ἀριστείδην πάνσοφον, ὡς φιλόσοφον θεῖον, καὶ ἀθλητὴν γενναῖον τὰς αὐτοῦ, πρὸς τὸν Σωτῆρα, λιτὰς ἐξαιτούμενοι.

ΔΟΞΑ. Τὸ Αὐτὸ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίο

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν, οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' ΨΑΛΜΟΣ, ΚΑὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ὁ ἢ Ἄκροστιχίς: «ὈΔὸν Ἀρίστην, Ἀριστείδη, Δεῖξόν μοι.

ὬΔ' Η Α' . Ἦχος Πλ. Δ' . Ὑπρὰν Διοδευσας

Ὀδὸν μοι ὑπόδειξον ἀθλητά, κλεινὴ Ἀριστείδη, τὴν ἀπάγουσαν πρὸς ζωὴν, ἀγήρω ἦν ἦνυσας πανσόφως, διὰ στερόβου μαρτυρίου φιλόσοφε.

Δυνάμωσον φρόνημα τῶν πιστῶς, σὲ μακαριζόντων Ἀριστείδη ὡς ἰσχυρόν, τῆς πίστεως ἄνδρα καὶ μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας λαμπρὸν σεμνολόγημα.

Ὁ γόνος ὁ ἔνδοξος Ἀθηνῶν, τοῦ Διονυσίου εὐπειθέστατος μαθητής, Χριστὸν Ἀριστείδη ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε ἕσμασι.

Θεοτοκίον.

Ναὲ ἀχειρότευκε τοῦ Υἱοῦ, Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, ναοὺς εὐπρεπεῖς ἡμᾶς Παρθένε, ἀγνείας δεῖξον καὶ βίου σεμνότητος.

ὬΔ' Η Γ' . Οὐρανίας Ἀψίδος

Ἀριστείδη ἄλκιφρον τῶν ἀθλητῶν καύχημα, ὁ ἐν ταῖς Ἀθήναις κηρύττων ὄνομα πάνσεπτον, τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, ὁμολογεῖν παρρησίᾳ, τὴν Αὐτοῦ ἀξίωσον κλησίν με πάντοτε.

Ῥάβδῳ ἀπολογίας τῆς σῆς λαμπρᾶς ἔνδοξε, τῶν διωκομένων χορείαν πάντων ἐστήριξας, χριστιανῶν ἀθλητά, περιφανὲς Ἀριστείδη, ἀδυνάτων στήριγμα καταφευγόντων σοι.

Ἰθυνόμενος φόβῳ τῷ τοῦ Θεοῦ σκάμματα, χαίρων μαρτυρίου ὑπῆλθες καὶ κατεσκήνωσας, εἰς οὐρανίους μονάς, ἔνθα Χριστὸν Ἀριστείδη, δυσωπεῖς δίδοναι μοι ἅμφω ὑγίαιαν.

Θεοτοκίον.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων Μῆτερ Θεοῦ ἄγραντε, Κεχαριτωμένη Παρθένε πέλεις ἀείποτε, καὶ πάντων καταφυγή, ἐμπεριστάτων ταχεῖα· ὅθεν σὲ γεραίρομεν ὕμνοις καὶ ἕσμασι.

Ἐνίσχυσον, ἡμᾶς πατήσαι ἐνέδρας τοῦ μισοκάλου, Ἀριστείδη τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντας σὴν ἄθλησιν, καὶ σὴν ἀπαιώρησιν ἐν ἀγχόνῃ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΑἴΤΗΣΙΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ. ἮΧΟΣ Β΄. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΘΕΡΜΗ.

Βλαστὲ Ἀθηνῶν καὶ μάρτυς ἀκατάβλητε, ἀπολογητῶν τῆς πίστεως θησαύρισμα, καὶ λαμπρὸ φιλόσοφε Ἀριστείδη ἐκλύτρωσαι, θλίψεων καὶ συμφορῶν καὶ νόσων ζοφερῶν, τοὺς ὕμνοις εὐτάκτοις σὲ γεραίροντας.

ᾠδὴ Δ΄. Εἴσακῆκοα, ΚΥΡΙΕ

Τῆς σαρκὸς καταπράυνον, τὰς ἐπαναστάσεις σαῖς παρακλήσεσιν, Ἀριστείδη πρὸς τὸν Κύριον, Ἀθηνῶν μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ τιμία σου ἄθλησις ἔδωκέ σοι δύναμιν τὸν Παντάνακτα, δυσωπεῖν ὑπὲρ τῶν ἄσματος, Ἀριστείδη νῦν μακαριζόντων σε.

Νικητὰς τοὺς ἰκέτας σου, δεῖξον ἐν ταῖς μάχαις κατὰ τοῦ δαίμονοις, τοὺς εἰλικρινῶς ὑμνοῦντάς σε, Ἀριστείδη Μάρτυς γενναιότατε.

ᾠδὴ Ε΄. ΦΩΤΙΣΟΝ ἩΜΑΣ

Ῥῦσαι δυσμενοῦς ἐπηρείας τοὺς ἰκέτας σου, Ἀριστείδη τοὺς τιμῶντας εὐλαβῶς, ἐν Ἀθήναις τὴν τιμίαν σου ἐνάθλησιν.

Ἰλεων ἡμῖν, τὸν Θεάνθρωπον ἀπέργασαι, Οὗ τὸ ὄνομα ἐκήρυξας τρανῶς, Ἀριστείδη πρὸ λατρῶν εἰδώλων βήματος.

Σοῦ τὴν γεραράν, ἐν ἀγχόνῃ ἀπαιώρησιν, Ἀριστείδη ἀνυμνοῦντες σὰς λιτάς, ἐκδεχόμεθα πρὸς σὲ τὸν ἐνισχύσαντα.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Τείχισον ἡμᾶς, προστασίᾳ τῆ ἐνθέρμῳ σου, Θεοτόκε Ὁρθοδόξων ἀρωγῆς, τεῖχος ἄσειστον καὶ σκέπη τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ ΣΤ΄. Τὴν Δεήσιν, ἘΚΧΕΩ

Ἐπάκουσον, τῆς ἡμῶν δεήσεως, Ἀριστείδη ἀριστεῦ τοῦ σταδίου, ὃ εἰληφῶς δαμιλῶς θείαν χάριν, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύειν τὸν Κύριον, τῶν ἐκτελούντων εὐλαβῶς, ἐν Ἀθήναις σὴν πάνσεπτον ἄθλησιν.

Ἰλέωσαι, Ἀριστείδη Κύριον, καλλιμάρτυς Ἀθηνῶν τροπαιοῦχε, ἡμῖν τοῖς σὲ μεγαλύνουσιν ὕμνοις, ὡς φιλοσόφων ἐνθέων ἀκρόρεια, καὶ πάντων ἀπολογητῶν, εὐσεβείας Χριστοῦ μέγαν ῥήτορα. Δραξάμενος, ἀφθαρσίας στέφανον, ἐκ χειρῶν τοῦ Ἰησοῦ Ἀριστείδη, ὠφθης Ἐδὲμ τῆς τερπνῆς κληρονόμος, εἰς ἣν ἡμᾶς εἰσελθεῖν τὸν Θεάνθρωπον, καθικετεύεις ἐκτενῶς, τοὺς τιμῶντας σὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ἡ σύναξις, ἀθλητῶν τῆς πίστεως, ἐν τῷ πόλῳ Θεοτόκε συγκαίρει, σοὶ καὶ Υἱῷ σου τῷ θείῳ πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀριστείδου τὴν εὐκλειαν, ὑμνούντων τὴν ἐν οὐρανοῖς, ἥνπερ ἔχει ὡς μάρτυς ἀήττητος. Ἐνίσχυσον, ἡμᾶς πατῆσαι ἐνέδρας τοῦ μισοκάλου, Ἀριστείδη τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντας σὴν ἀθλησιν καὶ σὴν ἀπαιώρησιν ἐν ἀγχόνῃ.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ. ἮΧΟΣ Β΄. ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΑἱΜΑΤΩΝ

Τῶν Ἀθηνῶν θεῖε γόνε καὶ καύχημα, καὶ ἀθλητῶν πολυτίμητον κόσμημα, θεοειδὲς Ἀριστείδη, τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει ἀείποτε, λαμπρῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ.

ἮΧΟΣ Δ΄: ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ, Ὁ ΘΕΟΣ, ἘΝ ΤΟΙΣ ἉΓΙΟΙΣ ΑὐΤΟ

Στίχος: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε΄ 17-27, ιστ΄ 12). (Ζῆτει εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.)

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀριστείδη ἄλκιμε, τῶν ἀθλητῶν κοσμιότης, ὑπεραμυνόμενος χριστωνύμων τάγματος τῆς πατρίδος σου, τοῦ κλεινοῦ ἄστεως, Ἀθηνῶν ἀγχόνης, κατωδύνου πείραν ἔλαβες, καὶ συνηρίθμησαι, δήμοις τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως, μεθ' ὧν αἰεὶ τὸν Κύριον, δυσωπεῖς ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, καὶ ἐν εὐλαβείᾳ σὴν ἔνστασιν ὑμνοῦντων τὴν στερῖράν, πρὸ τῶν σεβόντων τὰ ἄψυχα, εἶδωλα τοῦ βήματος.

Σῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου...

ΩΔΉ Ζ΄. Οἶ Ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Δυναμούμενος σθένει, Ἀριστείδη τρισμακάρο Χριστοῦ ἐνήθλησας, στερῖρῶς ἐν ταῖς Ἀθήναις, καὶ εἴληφας τὴν χάριν, δυσωπεῖν τὸν Παντάνακτα, ὑπὲρ ἰσχύος πιστῶν, καὶ ῥώσεως καὶ σθένους.

Εὐσεβείας ἀμύντωρ, καὶ ὀλέτης εἰδώλων λατρῶν δριμύτατος, ἐδείχθης Ἀριστείδη, θερμὲ πιστῶν ἀκέστορ, ὁ θερμῶς προσευχόμενος, ἐν λόφῳ Λυκαβητοῦ, σπηλαίῳ τῷ ἠσύχῳ.

Ἰεράρχου ὀσίου, θείου Ἱεροθέου καὶ τοῦ πιστεύσαντος, τοῖς λόγοις θεοῦ Παύλου, σεπτοῦ Διονυσίου, μαθητᾶ εὐπειθέστατε, ἡμῖν ὁδὸν σωστικὴν, ὧ Ἀριστείδη δεῖξον.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Εὐλοῦ ἐπαπολαύειν τῆς ζωῆς σου οἰκέτας ταχὺ ἀνάδειξον, τοὺς μεγαλύνοντάς σε, ὡς δένδρον σωτηρίας χοϊκῶν Μητροπάρθενε, πεφυτευμένον ἐν γῆ, χειρὶ τοῦ Πλαστοργέτου.

ΩΔ' Η Η' . Τ'ΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ὁμολογοῦντες, τὴν σὴν θερμὴν προστασίαν, πρὸς ἡμᾶς Ἀριστείδη αἰνοῦμεν, τὸν ἰσχύσαντά σε, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου.

Νενεκρωμένον, τῆ ἁμαρτία ἰκέτην, τῆς σῆς χάριτος ζώωσον μάρτυς, Ἀριστείδη αὔραις, ἐνθέρμων πρεσβειῶν σου.

Μαρτύρων γέρας, τῶν Ἀθηνῶν Ἀριστείδη, μὴ παρίδης ἡμῶν τὰς αἰτήσεις σου, τῶν ἀνυμνούντων τοῦ μαρτυρίου ἄθλους.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ὁδήγησόν με, πρὸς οὐρανίους ἐπάλξεις, Ἀριστείδου θερμαῖς ἰκεσίαις, Κεχαριτωμένη Κυρία Θεοτόκε.

ΩΔ' Η Θ' . ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἴδεῖν Χριστοῦ προσώπου, κάλλος Ἀριστείδη, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς τὸ ἀμήχανον, ἀξίωσόν με τὸν πίστει ἀνευφημοῦντά σε.

Χριστιανῶν χορείας, τῆς ἐν ταῖς Ἀθήναις, προασπιστᾶ Ἀριστείδη πανεύφημε, ἔσο ἡμῶν παραστάτης ἐν βίου κλύδωσι.

Μὴ παύση τὸν Δεσπότην, Ἀριστείδη μάρτυς, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων καὶ Κύριον, τῶν ὡς μαρτύρων τιμώντων σε σεμνολόγημα.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Μητρόθεε γλυκεῖα, Κεχαριτωμένη, ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων διάλυσον, πικρίαν πᾶσαν ζωῆς μου, καθικετεύω σε.

Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις παρῆρησίᾳ ὁ τὸ Χριστοῦ, ὄνομα κηρύξας ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπηνῶς, δι' Αὐτοῦ τὴν πίστιν, ἀγχόνῃ ὑπομείνας, τρισμάκαρ Ἀριστείδη μάρτυς ἀήτητε.

Ὁφθης ἐν τῷ σκάμματι ἀριστεύς, ὄμβροις πορφυρώσας τοῖς σοῖς χθόνα τῶν Ἀθηνῶν, μάρτυς Ἀριστείδη, καὶ πίστιν τὴν ἁγίαν, ἐκράτυνας διόπερ, ὕμνοις σὲ μέλομεν.

Χαίροις φιλοσόφων ἢ κορυφή, χαίροις, ἀθλοφόρων Ἀθηναίων ἢ καλλονή, χαίροις Ἀριστείδη, μαρτύρων κοσμιότης, καὶ πάντων σε τιμώντων, φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Χαίροις Ἀριστείδη περικλεές, εὐσθενῶν μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα ἱερόν, χαίροις, ὁ ἀγχόνῃ, αἰωρηθεὶς καὶ στέφος, λαβὼν παρὰ Κυρίου ἀϊδιότητος.

Ἄνθος τῆς Ἀθίδος πανευθαλές, καὶ τῆς εὐσεβείας ρόδον ὄντως ἠδυτερπές, βίον εὐωδία, ἡμῶν θερμῶν εὐχῶν σου, πρὸς Κτίστην Ἀριστείδη, μάρτυς καθήδονον.

Δόξης ἀπολαύων ἐν οὐρανοῖς, μάρτυς Ἀριστείδη καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, ταύτης ἀπολαύσαι, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, ὡς ἀθλητὴν Κυρίου πίστεως ἄριστον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Χριστῷ προσηνέχθης θυσία ἄμωμος, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον αἰωρηθεὶς ἀπηνῶς, ἐν ἀγχόνῃ Ἀριστείδη γενναιότατε, γόνε κλεινὴ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ φιλόσοφε σεπτέ, ὁ χάριν λαβὼν ἀφθόνως, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν, τὸν πανευῖλατον Θεάνθρωπον.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Γόνε, Ἀθηνῶν πανευκλεές, ἀπολογητὰ χριστωνύμων τῆς εὐσεβείας στερρῶ, καὶ μαρτύρων πρόταθλε, Χριστὸν ἰλέωσαι, Ἀριστείδη πανάριστε, ἡμῖν καταπέμψαι, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε, ἄμφω ὑγίαιαν, ῥῶσιν ψυχικὴν καὶ ἀνδρείαν, περνιστιῆν καλῶς θριαμβεῦσαι, γένους τῶν βροτῶν τὸν πολυμήχανον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δι' εὐχῶν.